

[J. S. Foget.]

i al Almindelighed blev det ikke Husmændene, der fik flere Kort, men derimod Bestillingsmændene, som lige netop havde Jord nok til at blive betragtet som Landmænd. Dette plumpe Forsøg paa Stemmekøb gled altsaa ud i Sandet. Har- men over den ændrede Fordeling deles ogsaa i høj Grad af Husmændene — jeg mener af de arbejdende Husmænd vel at mærke, ikke altid af Husmændenes Førere. Som et Plaster paa Saaret gav man saa det store Landbrug en Kornlov, men en Kornlov, der ikke har faaet nogen særlig stor Betydning for det kornsælgende Landbrug. Det vilde derfor være klogt, om man nu erkendte sin aabenbare Fiasko og gik tilbage til det gamle Grundlag for Kortfordelingen, thi selv om ogsaa dette indeholdt adskillige Uretfærdigheder, var det dog langt at foretrække for det nuværende, ved hvilket man deler Landmændene i førsteklases og andenklases Landmænd. Der er Tid nok før Valget, Hr. Minister, vilde det ikke være klogt at benytte den kostbare Tid?

Hvad Kornpriserne angaar, nærmer vi os atter de katastrofale Priser, vi har kendt før. Kornloven har hidtil ikke vist sig tilstrækkelig effektiv til at kunne imødegaa Faldet. Grunden hertil er sikkert dels den, at Ministeren har manglet Vilje til at haandhæve Kornlovens Priser, og dels den store Høst, saa' at de fattige Landmænd, der er nødt til at sælge Kornet, maa sælge til alt for lave Priser. Som Følge af, at det har vist sig, at Kornloven ikke har kunnet hævde de stipulerede Priser, vil det Forslag, der er fremsat fra konservativ Side, heller ikke betyde nogen Ændring, medmindre man samtidig gennemfører Foranstaltninger, som fremtvinger Effektuering af Kornlovens Priser. Og her tror jeg ikke, at en Eksportpræmie paa Byg vil kunne gøre det.

Maa jeg have Lov til at pege paa, at de Krav, der allerede er kommet fra det ærede Medlem Hr. Løje, og som er fremsat af Erhvervsudvalget, gaar ud paa følgende: For det første Forbud mod Indførsel af Korn undtagen Majs, og Majs bør kun indføres i samme Omfang, som dansk Byg udføres. Derved vil man kunne gennemføre det, der ogsaa gives et vist Løfte om i Kornloven, at Importafgiften paa Majs vil kunne anvendes som Eksporttilskud til Byggen. Og dernæst Krav om, at der fra Statens Side sættes ind for at sikre Kornlovens Priser. Jeg er ikke bange for at sige det rent ud: man bør fra Statens

Side sikre Kornlovens Priser — de hidtidige Ordførere har jo kredset en lille Smule om det, man har ikke villet spytte det helt ud. Og man kan kun sikre Kornlovens Priser enten ved en Belaaning af Kornet eller ved et Statsopkøb af Korn. Det er det, som Erhvervsudvalget og L. S. foreslaar.

De Midler, man stiller til Raadighed herfor, gaar ingenlunde tabt, tværtimod, man har jo Sikkerhed for dem. Hvis man opkøber Kornet eller belaaner Kornet, har man Kornet som Sikkerhed for Pengene, man vil faa Pengene ind igen, og man kan beregne sig de Renter, der er nødvendige. Der er altsaa ikke Tale om noget Tab, der er kun Tale om en Støtteforanstaltning, som ikke vil koste Staten Penge. Og til Gengæld herfor foreslaar man, at Husmændene faar en Kornpulje, saaledes at de bliver nogenlunde garderet mod den Forhøjelse, som fremtvinges ved de før nævnte Foranstaltninger.

Hvis de Foranstaltninger, jeg her har nævnt, og som Erhvervsudvalget har fremsat Krav om, blev gennemført, vilde man kunne haandhæve Kornlovens Priser, og først da vil der være nogen Mening i at forhøje de stipulerede Priser. Med den Nedgang, der har fundet Sted i Verdenspriserne for Korn, kan man kun forvente yderligere Forværrelse af det danske Landbrugs Økonomi. Det burde derfor staa klart for enhver, at saa længe vi kan beholde vor Baconkvota paa det engelske Marked, bør den Rentabilitetsmulighed, som denne Eksport betinger, fordeles bedst muligt paa alle Landbrug; hidtil har man fordelt den slettest muligt. Og netop Kornprisen er et af de Midler, hvorved man kan gennemføre en rimelig Fordeling.

Af Danmarks samlede Landbrugsareal benyttes 42 pCt. til Kornavl. Almindeligvis udgør Udbyttet 33—36 Mill. hkg Korn, og Forbruget udgør 41—42 Mill. hkg. Med en normal Høst vil der saaledes være Brug for at importere 6—8 Mill. hkg Korn, hvilket kræver 80—100 Mill. Kr. i udenlandsk Valuta. Kornprisen er derfor ikke alene et Rentabilitetsspørgsmaal for det korndyrkende Landbrug, men den har mere almen Interesse, i Særdeleshed da det Korn, der indføres, hovedsagelig købes i Lande, der ikke køber tilsvarende hos os. Det er derfor af største Betydning, at Produktionsprisen sikres for alt Korn, thi her er der i alle Tilfælde et Felt, hvor Produktionsmængden i nogen Grad er afhængig af Rentabilitetsforholdene. For Industriens Vedkommende sørger man for, at der ikke